

[Brorsen.]

Mangler ved Forsvarsordningen af 1937. Den største og mest isjnefaldende Mangel ved denne Ordning er den, at paa visse Tider har vi ikke Mandskab til Raadighed. Nu indkalder man Folk, der har aftjent deres Værnepligt, de skal altsaa med kort Varsel møde paa ny. Hvis man, som jeg har nævnt, havde ordnet det paa den rigtige Maade, er det et stort Spørgsmaal, om man havde behøvet denne ekstraordinære Indkaldelse. Venstre har gentagne Gange, ikke mindst inden for 21 Mands Udvalget ved Siden af Det konservative Folkeparti, slaaet til Lyd for, at der maatte træffes saadanne Foranstaltninger, at i hvert Fald de værste Mangler ved Ordningen af 1937 kunde blive afhjulpet.

I denne Forbindelse vil jeg gerne minde om, at vi i sin Tid stillede os ret skeptiske over for dette 21 Mands Udvalg, fordi vi mente, at de fleste af de Opgaver, som det skulde have med at gøre, naturligt hørte hjemme under Behandling i det udenrigspolitiske Nævn. Vi kunde ikke se, at der blev andet tilbage end det militærpolitiske Spørgsmaal, som skulde behandles inden for 21 Mands Udvalget; men det er jo ikke blevet til noget. Venstre har hævdet, at Regeringen maatte tilkendegive, at den kunde samarbejde med Oppositionen om visse Ændringer i Ordningen af 1937. Det har vi spurgt om, begge Oppositionspartier, den ene Gang efter den anden, og saa kunde Sagen paa normal Maade behandles i Rigsdagen. Men indtil dette Øjeblik er der ikke sket noget som helst. Jeg maa naturligvis ikke røbe, hvad der er foregaaet inden for dette 21 Mands Udvalg, og det skal jeg heller ikke gøre. Der har været holdt adskillige særdeles interessante Taler, ikke mindst af Udenrigsministeren og af Forsvarsministeren. Men af konkrete Forslag — og det var jo dog det, der til syvende og sidst skulde blive Resultatet — er der ikke kommet Spor i dette Øjeblik, efter at dette 21 Mands Udvalg har siddet i et halvt Aars Tid. Derfor synes jeg, vi først her maa være paa det rene med Regeringens Stilling og vide, hvad den egentlig vil, om den vil et Samarbejde, og hvorledes den tænker sig, at dette Samarbejde bedst kan realiseres.

Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at i den sidste Venstregerings Tid gjorde vi os alle mulige Anstrængelser for at søge, om der ikke var en Mulighed for, at samtlige Rigsdagens Partier netop paa det militærpolitiske Omraade kunde gaa op i en højere Enhed. Men vi

talte for døde Øren. Der var ikke Tale om, at de nuværende Regeringspartier vilde høre paa, hvad vi havde at fremføre. Adskilligt har jo forandret sig siden da, og hvorledes det ligger i Øjeblikket, skal jeg ikke udtale mig videre om; men det skulde naturligvis glæde mig, om vi efterhaanden kunde komme til det Resultat her i Rigsdagen, at dette Spørgsmaal blev løftet ud af den partipolitiske Kamp, saaledes at vi blev enige om et Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udkastet den Tanke netop i denne Forbindelse, at man kunde tænke sig et Udvalg — vi har jo 21 Mands Udvalget —, og man kunde tænke sig, at de to store Oppositionspartier leverede en Kontrolminister til den nuværende Regering. Jeg skal blot i denne Forbindelse sige, at jeg for mit Vedkommende i alt Fald ikke kender til Kontrolministre i hele den Tid, vi har haft en fri Forfatning her i Danmark, undtagen i de sidste Par Krigsaar, da den nuværende Statsminister, J. C. Christensen, der repræsenterede Venstre, og Rotbøll fra det konservative Parti var Kontrolministre. Ud over disse Kontrolministre i et Par Aars Tid kender jeg ikke til, at vi har haft Kontrolministre her i Danmark.

Vi har jo imidlertid Rigsdagen inde, og vi er parate til at behandle Forslag, der maatte komme fra Regeringen, og jeg mener ogsaa, at netop dette 21 Mands Udvalg navnlig havde til Opgave at behandle det militærpolitiske Spørgsmaal. Men der er, som sagt, ikke sket noget som helst. Der er holdt en hel Del Taler, men af Forslag er der ikke kommet Spor fra Regeringens Side.

Jeg ser, at Formanden har rejst sig, saa kan det ikke nytte, man fortsætter; der var ellers et Par Bemærkninger, jeg vilde have gjort.

Formanden: Tiden er udløbet.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen gjorde en enkelt saglig Bemærkning, nemlig den, at vi har haft Bestemmelsen i Grundlovens § 50, Stk. 2, om Udlændinges Adgang til at eje fast Ejendom, vel nu i 90 Aar, og nu var det paa Tide at faa noget gjort.

Det var forkert, hvad det ærede Medlem sagde; vi har haft Bestemmelsen siden Grundloven af 1915 og ikke længere, og enhver, der har hørt Diskussionen om dette Spørgsmaal her i Salen, ved, at der fra alle Sider er overmaade stor Iver for at naa til et positivt Resultat paa dette Omraade, men at